

WARNER BROS. DISCOVERY

Kulturdepartementet

Sendt på epost til postmottak@kud.dep.no

Høring - gjennomføring av endringsdirektivet til AMT-direktivet mv.

På vegne av Discovery Networks Norway og Warner Bros. Discovery-gruppen, takker vi for muligheten til å gi innspill på høringen om gjennomføring av endringsdirektivet til AMT-direktivet mv.

Warner Bros. Discovery («WBD») er et globalt medie- og underholdningsselskap som nylig ble dannet gjennom sammenslåingen av WarnerMedia og Discovery, Inc. WBDs aktiviteter i Norge omfatter strømmetjenestene HBO Max og Discovery+, samt kanaler som TVNorge, FEM, MAX, VOX, Eurosport Norge, Boomerang, CNN, Cartoon Network og TNT. I tillegg distribuerer WBD filmer direkte til kinoer i Norge så vel som i andre formater som EST/TVOD og Blu-ray/DVD.

WBD investerer i en rekke lokale produksjoner som 71° nord, Alle mot alle, Kongen befaler, Over Atlanteren, Praktisk info med Jon Almaas, Neste sommer, Nissene på låven, Beforeigners og Velkommen til Utmark. I tillegg lisensierer WBD inn rettigheter til innhold på sine tjenester, lisensierer ut eget innhold til norske strømmetjenester og kanaler, og samarbeider med et bredt spekter av bransjeaktører i Norge, i siste instans med mål om å skape attraktivt innhold og tjenester som appellerer til norske forbrukere.

WBD ønsker med dette å komme med tilbakemeldinger og å legge frem visse forslag, hovedsakelig i relasjon til den foreslåtte medfinansieringsplikten, men også til noen av de andre forslagene som fremmes av departementet. Vårt ønske er å bidra til utformingen av et reguleringsregime for Norge som oppnår sine mål om å oppmuntre til lokal innholdsproduksjon; å støtte og styrke norsk kultur, samt å levere innhold som forbrukere både i Norge og resten av verden kan glede seg over. Vi vil gjerne drøfte kommentarene våre nærmere i et møte, samt å svare på ytterligere endringer som måtte foreslås etter denne første høringsrunden. Vi står også til disposisjon om det er noe dere trenger.

1. Foreslått medfinansieringsplikt

Som et generelt prinsipp støtter WBD en konsekvent implementering av de obligatoriske bestemmelsene i AMT-direktivet. WBD ser at departementet også foreslår to alternative modeller for medfinansiering, nemlig:

WARNER BROS. DISCOVERY

Alternativ 1

Tilbyder av audiovisuelle bestillingstjenester skal betale et årlig bidrag til Filmfondet tilsvarende 5 prosent av brutto omsetning i Norge, hvor bidraget reduseres eller bortfaller ved direkte investeringer i norskspråklige audiovisuelle verk som følger:

- 4 prosent ved årlige investeringer på mellom NOK 25 mill. og NOK 40 mill.
- 3 prosent ved årlige investeringer mellom NOK 40 mill. og NOK 55 mill.
- 2 prosent ved årlige investeringer mellom NOK 55 mill. og NOK 70 mill.
- 1 prosent ved årlige investeringer mellom NOK 70 mill. og NOK 85 mill.
- 0 prosent ved årlige investeringer over NOK 100 mill.

Med direkte investeringer menes investering i «produksjon, kjøp av visningsrettigheter og tilsvarende i norskspråklige, uavhengige audiovisuelle verk».

Kjøp av visningsrettigheter må gjelde verk som ikke er eldre enn 3 år.

Norskspråklige audiovisuelle verk betyr:

- verk som oppfyller kulturtesten i § 1–4 i forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon (som innebærer at: (1) manuskript eller litterært forelegg er originalskrevet på norsk eller samisk, (2) hovedtemaet er knyttet til norsk historie, kultur eller samfunnsforhold, (3) handlingen utspiller seg i Norge eller et annet EØS-land (4) verket har et vesentlig bidrag fra opphavsmenn eller utøvende kunstnere bosatt i Norge eller et annet EØS-land; og
- som er produsert av en produsent som oppfyller vilkårene i § 3–2 i samme forskrift (som innebærer etablering i Norge eller et annet EØS-land, at man har audiovisuell produksjon som hovedformål, er uavhengig slik at det ikke har offentlig sektor som hovedeier og ikke har vesentlige forretningsmessige bindinger til den primære visningsplattformen for prosjektet).

Alternativ 2

Tilbyder av audiovisuelle bestillingstjenester skal investere direkte i norskspråklige audiovisuelle verk tilsvarende 5 prosent av årlig omsetning i Norge.

Unntak

Følgende tjenester er unntatt fra medfinansieringsplikten:

- Tjenester med lav omsetning (20 millioner kroner eller lavere) eller lav seerandel (mindre enn 1 prosent)
- Norsk Rikskringkasting

WARNER BROS. DISCOVERY

- Tjenestetilbyder som ikke tilbyr spillefilmer, dokumentarfilm, dramaserier og dokumentarserier.

Generelle merknader

Den norske audiovisuelle bransjen, i likhet med den bredere europeiske og globale audiovisuelle bransjen, utvikler seg raskt og er sterkt konkurransedrevet. Bedrifter i sektoren utvikler og eksperimenterer individuelt med et bredt spekter av modeller, samtidig som de gir forbrukerne stadig økende valgmuligheter. Utredningene det vises til i høringsnotatet viser at investeringene i norsk innhold faktisk øker.

Når land søker å tiltrekke seg investeringer til sin lokale audiovisuelle bransje for å støtte lokal innholdsproduksjon, er et av de viktigste politiske spørsmålene som stilles hvilke regulatoriske grep som kan benyttes for å øke produksjonen i et land.

Mange land har gjennomgått og revidert sine insentivordninger som den mest effektive veien til vekst for den lokale audiovisuelle bransjen og for å sikre bærekraftig vekst. For eksempel har land som Hellas, Island, Italia og Spania alle søkt å forbedre insentivordningene, ofte ved å øke prosenten for skattelette, og i noen tilfeller ikke ha noe samlet tak i rammene for insentivprogrammet. Det er derfor viktig at Norge vurderer hva som er det politiske målet med de foreslåtte alternativene for medfinansieringsplikten, og om formålet er å oppmuntre til investeringer i Norge generelt, eller om det gjøres fordi man oppfatter at det finnes en form for markedssvikt. Etter WBDs syn, som støttes av data det vises til i det ledsagende høringsnotatet til lovforslaget, er det ingen markedssvikt som må korrigeres. Hvis målet er å styrke den norske audiovisuelle bransjen bør man derfor heller vurdere tiltak som styrking av insentivordningen, eller på annen måte bidra til å utvikle kompetanse og infrastruktur.

Før vi går inn i de spesifikke detaljene i alternativene 1 og 2, ønsker WBD også å komme med følgende merknader angående økonomiske forplikelser som pålegges audiovisuelle bestillingstjenester.

AMT-direktivet tillater, men krever ikke, at man innfører en eller annen form for økonomisk bidragsordning. Når man vurderer hvorvidt man skal innføre en medfinansieringsplikt, er det svært viktig at Norge vurderer det politiske målet med en slik ordning; vurderer innvirkningen av ordningen, herunder for norsk audiovisuell sektor, og om det er sannsynlig at det vil få positiv eller negativ virkning. For eksempel bør en konsekvensutredning:

- Vurdere inflasjonseffekten av et mulig økonomisk krav på produksjonsbransjen, i form av en uavhengig og nøytral økonomisk konsekvensutredning.
- Undersøke bransjens kapasitet til å absorbere den mulige pålagte investeringen: kostnadsinflasjon, mangel på arbeidskraft, teknikere og produksjonslokaler er blant de største utfordringene for produsentene.

WBDs bekymring er at en medfinansieringsplikt vil kunne få negative konsekvenser, herunder å avskrekke andre investeringer og nye aktører, øke kostnadene (også for

WARNER BROS. DISCOVERY

produksjoner) og i verste fall fungere som en «avkrysningsboks», der selskaper investerer i innhold av lavere kvalitet kun for å oppfylle en lovpålagt forpliktelse. En slik forpliktelse kan også skape en konkurransemessig ulempe for Norge sammenlignet med andre territorier.

Når det er sagt, hvis Norge, etter å ha gjort en helhetlig vurdering, anser at man samlet sett fremdeles foretrekker å innføre en medfinansieringsplikt, krever AMT-direktivet at ordningen overholder følgende kriterier i direktivet:

- Må knyttes til europeiske verk: Innføring av økonomiske forpliktelser som kun knytter seg til visse språk eller lokalt innhold kan være problematisk i forhold til AMT-direktivet, som krever at slike bidrag skal knyttes til europeiske verk (slik dette er definert i AMT-direktivet).
- Proporsjonalitet: Innføring av økonomiske bidragssatser må stå i forhold til det politiske målet om å øke støtten til produksjon, og forutsetter at produksjoner krever en eller annen form for audiovisuell støtte.
- Ikke-diskriminerende: Under prinsippet om ikke-diskriminering bør ethvert tiltak som utgjør økonomisk proteksjonisme, unngås.
- Rettferdighet: punkt 36 i fortalet til AMT-direktivet foreskriver at audiovisuelle medietjenester som pålegges å bidra til nasjonale filmfinansieringsordninger på en ikke-diskriminerende måte kan dra nytte av de samme filmfinansieringsordningene, også hvis de aktuelle tjenestene er etablert i andre medlemsstater. Bidrag bør heller ikke føre til ubrukte midler eller støtte kun smale innholdskategorier. Eventuelle betingelser som i praksis hindrer lik tilgang til midlene på et rettferdig og ikke-diskriminerende grunnlag, bør unngås.
- En medlemsstat bør videre sørge for å unngå faren for dobbel innkreving (artikkel 13 (3)).

Gitt virkningen økonomiske bidrag har på EUs indre marked, og for å forhindre at disse utgjør barrierer, bør Norge videre overholde relevante melde- og stillstandsplikter.

Spesifikke merknader til alternativ 1 og alternativ 2

Dersom det legges til grunn at Norge anser at enten alternativ 1 eller alternativ 2 er den foretrukne medfinansieringsplikten, ønsker WBD å komme med følgende merknader:

Som et generelt prinsipp anser WBD at fleksibilitet, proporsjonalitet og rettferdighet bør danne grunnlag for utformingen av en medfinansieringsplikt.

For det første bør selskaper ha frihet til å investere i alle typer innhold etter eget ønske, inkludert egne produksjoner. Regulering bør ikke risikere å undergrave opphavsrett, kontraktsfrihet eller planlagte investeringer i produksjoner fordi midler må allokere på en måte som kan føre til at produksjoner blir kansellert eller produsert til lavere standard, fordi midler må investeres andre steder.

WARNER BROS. DISCOVERY

For det andre bør en ordning anerkjenne investeringer i norsk innhold uavhengig av sjanger og i et bredt spekter av innhold, og bør heller ikke begrenses til investeringer i produksjoner produsert av uavhengige produsenter, selv om slike investeringer selvfølgelig også bør tas i betraktning. Ordningen bør omfatte samtlige investeringer i norsk innhold, uavhengig av om det er egenproduksjon, co-produksjon eller innkjøpt materiale (som for eksempel forhåndsskjøp). Det vises i denne forbindelse til at det aktuelle innholdet under alternativene 1 og 2 er «norskspråklige audiovisuelle verk». Slike verk er definert med henvisning til kulturtesten i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjon. Det er uklart om et verk vil tilfredsstille denne testen dersom kun ett av kriteriene i kulturtesten er oppfylt, eller om det kreves at flere eller alle kriteriene er oppfylt. Dette gjør det vanskelig å vite om innhold kvalifiserer under alternativ 1 eller 2. Dette gjøres enda mer komplisert og byråkratisk dersom Medietilsynet blir pålagt å avgjøre om spesifikke produksjoner er kvalifiserte under alternativ 1 og 2. En slik test vil også utelukke et bredt spekter av annet innhold og/eller skape usikkerhet om hvorvidt det skal investeres i en spesifikk produksjon. Hvis målet er å oppmuntre til investering i norsk innhold, burde alt audiovisuelt innhold kunne kvalifisere. Dersom den nåværende foreslåtte definisjonen av norskspråklige audiovisuelle verk beholdes, kan det føre til at planlagte investeringer i annet innhold reduseres eller investeringer flyttes for å sikre overholdelse av medfinansieringsplikten. Slikt sett kan en smal definisjon skade andre former for innholdsproduksjon, i stedet for å oppmuntre til mer investering generelt i Norge.

Innføringen av en lovpålagt medfinansieringsplikt kan ha en utilsiktet konsekvens ved å potensielt flytte investeringer fra en type innhold til en annen (og dermed påføre visse typer produksjoner eller produsenter en konkurransemessig ulempe), eller ved å redusere samlede investeringer i Norge fordi et selskap må strukturere sine investeringsbeslutninger i henhold til lovgivning fremfor å investere i innhold det mener forbrukerne etterspør. Det å benytte kulturtesten som vilkår for tilskudd som et selskap kan velge å søke om, er etter WBDs syn noe ganske annet enn å benytte den til å avgjøre hvilken type innhold som kan anses som tilstrekkelig norsk til å kunne kvalifisere som en investering under den foreslåtte medfinansieringsplikten. Som illustrasjon vises det til at flere vellykkede produksjoner på discovery+ er realityprogrammer. Dette er produksjoner som involverer betydelige investeringer i Norge – med norske deltakere på skjermen, produsert av norske produksjonsselskaper – men hvor det er uklart om slike produksjoner kan anses å oppfylle kulturtesten. Realitysjangeren representerer mye av discovery+ og TVNorges viktigste innhold, både økonomisk og strategisk, og i tillegg til å tiltrekke seg mange norske seere, tilfører produksjonene inntekt og arbeidsplasser til norsk TV-produksjonssektor.

Dersom Norge går videre med en form for investeringsforpliktelse er det avgjørende at denne er bredt definert slik at den anerkjenner alle typer innholdsinvesteringer, fremfor å fordreie investeringsbeslutninger eller potensielt redusere investeringer som allerede eksisterer i dag.

Det er videre andre økonomiske bidrag som er med på å bygge en bærekraftig audiovisuell bransje og som er like viktige å inkludere. For eksempel er investeringer i kompetanse og opplæring viktig for å sikre at Norge forblir et attraktivt sted å investere i innhold. Tilsvarende,

WARNER BROS. DISCOVERY

der et selskap investerer i en filmproduksjon som deretter distribueres til kinoene, noe som ofte medfører betydelige markedsførings- og distribusjonskostnader, bør alle disse kostnadene anerkjennes, gitt de betydelige risikoene slike forhåndskostnader medfører. Som sådan bør alle utgifter som støtter opp om den aktuelle produksjonen tas i betraktning.

For det tredje, i den grad beløp skal betales inn til et filmfond, bør audiovisuelle medietjenester kunne få tilgang til disse midlene på et rettferdig og ikke-diskriminerende grunnlag.

Vi forstår det videre slik at det bes om tilbakemelding på om direkte investeringer, for å kunne regnes som kvalifiserte investeringer under alternativ 1 eller 2, skal kreve en eller annen form for tilbakeholdelse eller tilbakeføring av rettigheter til fordel for uavhengige produsenter. Etter vårt syn vil et slikt forslag gi flere utfordringer, og det vil potensielt kunne gjøre det vanskeligere for tilbydere å overholde en medfinansieringsplikt. Videre risikerer en slik modell å undergrave investeringsinsentiver og grunnleggende kontraktsfrihet. Finansieringsmodeller for audiovisuelle produksjoner, og dermed modellene for rettighetsfordeling, varierer stort avhengig av type innhold det er snakk om og i forhold til spesifikke omstendigheter ved enkeltprosjekter (for eksempel hvorvidt produksjonsselskapet er i stand til å delvis eller helt finansiere et prosjekt, eller er avhengig av forhåndssalg av visse rettigheter for å skaffe produksjonsfinansieringen). Kontraktsfrihet innebærer at produsenter og audiovisuelle innholdstilbydere kan forhandle om fordeling av rettigheter basert på den finansieringsmodellen som er best egnet for det konkrete prosjektet, og hvor hensynet til hvem som finansierer prosjektet og står for den økonomiske risikoen vil være et av flere hensyn som tas i betraktning (i visse tilfeller vil innholdstilbyderen stå for all finansiering og ta hele den økonomiske risikoen). Eventuelle begrensninger i denne fleksibiliteten vil føre til færre tilgjengelige alternativer for produsenter, spesielt for mindre produsenter/oppstartsprodusenter som holder på å bygge seg opp et navn og som kan bli nødt til å søke finansiering fra innholdstilbydere. Dette vil kunne medføre at prosjekter ikke får den nødvendige finansieringen, og at innhold av den grunn enten ikke blir produsert eller at det produseres med lavere kvalitet. Tilsvarende, dersom innholdstilbydere er forberedt på å fullfinansiere et prosjekt, men kanskje ikke er i stand til å erverve de rettighetene som er nødvendige for å oppnå en rimelig avkastning på investeringen, kan det føre til at selskapet enten velger å investere med et lavere beløp (og dermed skape et finansieringsgap), eller ikke investere i det aktuelle prosjektet i det hele tatt. Det er allerede slik at prosjekter mislykkes fordi de ikke klarer å sikre den nødvendige finansieringen, og dette vil bare øke i omfang dersom visse finansieringsmodeller ikke godtas eller begrenses.

Europeiske verk

Både alternativ 1 og alternativ 2 er utelukkende rettet mot norskspråklige audiovisuelle verk som oppfyller kulturtesten i forskriften om tilskudd til audiovisuell produksjon og med produsenter som oppfyller de aktuelle kriteriene i samme forskrift. Dette ser ikke ut til å være i samsvar med prinsippet som er tydelig angitt i AMT-direktivet om at ethvert økonomisk bidrag skal gjelde for europeiske verk generelt.

WARNER BROS. DISCOVERY

Relevante inntekter

Både alternativ 1 og 2 baserer seg på brutto omsetning, uten at det tas hensyn til hvorvidt en audiovisuell bestillingstjeneste er lønnsom eller ikke. Enhver medfinansieringsplikt som utgjør en prosentandel av inntektene bør ta hensyn til kostnadene, ikke bare når det gjelder lønnsomhet, men også kostnadene ved å drive et selskap i en tid med høy inflasjon og der det kan oppstå svingninger og stans i produksjonen forårsaket av eksterne hendelser, slik som Covid-19-pandemien.

Som et generelt prinsipp bør i beste fall nettoinntekter som er generert direkte gjennom kontrakter som er inngått med abonnenter av den aktuelle tjenesten, brukes som relevant referansemål. Videre, med bakgrunn i at tjenester som ikke tilbyr spillefilmer, dokumentarer, dramaserier og dokumentarserier er unntatt (for eksempel nyheter eller sport), og at innholdskvoter for nyheter og sport på lineære kanaler er ekskludert under AMT-direktivet, bør ikke inntekter fra annet innhold, som nyheter og sport, som vises på en audiovisuell bestillingstjeneste, inngå i vurderingen, selv om en slik tjeneste også skulle tilby spillefilmer, dokumentarer, dramaserier og dokumentarserier¹.

I den grad annonseinntekter også skal inngå som en del av de samlede årlige inntektene, bør det også tas hensyn til hvilken innvirkning en slik ordning kan ha på den bredere reklamebransjen, og om det skaper konkurransefortrinn for andre tjenester, for eksempel videodelingsplattformer, som ikke vil være underlagt noen form for medfinansieringsplikt.

Konserninvesteringer

Gitt at målet med en medfinansieringsplikt er å støtte produksjon, bør en slik ordning være fleksibel og inkludere all investering på tvers av et konsern, og uavhengig av om innholdet gjøres tilgjengelig i en audiovisuell bestillingstjeneste. Hvis et selskap for eksempel driver både lineære kanaler og en strømmetjeneste, og investerer i innhold gjennom en av sine lineære kanaler (slik at innholdet også kan vises på strømmetjenesten), eller det investerer i en film og også skaffer seg distribusjonsrettigheter for kino- og/eller hjemmevisning, bør alle disse utgiftene tas i betraktning.

Tidsaspektet for beregning av medfinansieringsplikten

Som et selskap som investerer i prosjekter i alle størrelser, med en langsiktig plan som varierer fra år til år, anser WBD at et langsiktig perspektiv er avgjørende og noe som er gunstig for det lokale økosystemet.

I den grad det skal være en medfinansieringsplikt (eller en rabatt på en avgift i form av fradrag for direkteinvesteringer), bør det gis en viss fleksibilitet over en tidsperiode (f.eks. 3 år) for eventuelle investeringer. Dette vil generere samme investeringsnivå, samtidig som man øker mulighetene for investering i verk med høyere kvalitet og med større

¹ Dette prinsippet har blitt anerkjent i Danmark som en del av forslaget om avgift

WARNER BROS. DISCOVERY

produksjonsbudsjetter. Slikt innhold kan i større grad nå ut internasjonalt, noe som bidrar til å spre norsk innhold globalt. Eksempelvis tar prosjekter som *Beforeigners* lang tid å utvikle og produsere, og innebærer en betydelig investering som gjøres over en periode på 3 år. Under det foreslåtte rammeverket ville det imidlertid i hovedsak regnes mot medfinansieringsplikten i ett enkelt år.

På samme tid vil det å kunne planlegge for slike investeringer over en lengre tidsperiode gjøre det mulig for selskaper å vurdere investeringer i en rekke mindre og mer varierte prosjekter, som ellers ville hatt en lavere sannsynlighet for å bli produsert. Dette vil også tillate selskapene å kunne planlegge produksjoner med den nødvendige stabiliteten og forutsigbarheten.

Overgangsperiode

En eventuell medfinansieringsplikt bør fases inn over en tidsperiode for å gi tjenesteleverandører tid til å planlegge og strukturere forretningsstrategiene sine på en måte som tar hensyn til de nye rammebetingelsene, og på en måte som er så effektiv som mulig.

2. Øvrig

WBD ønsker også å komme med innspill på et par andre elementer i høringen:

Universiell utforming

Departementet foreslår blant annet at tilbydere av kommersielle fjernsynskanaler med en andel på mer enn 5%, ukentlig skal tilby lydtekst for ferdigproduserte fjernsynsprogrammer med teksting der det snakkes et annet språk enn norsk, dersom det er teknisk og praktisk mulig. Departementet ønsker innspill fra aktørene på dette punktet. WBD støtter tiltak for å forbedre tilgjengeligheten, men vil også bemerke at i en tid hvor audiovisuelle tjenester står overfor økende økonomiske utfordringer er det avgjørende at teknisk og praktisk tolkes på en måte som tar hensyn til ulike utfordringer som en kringkaster kan ha, inkludert kostnader, og at eventuelle nye tilgjengelighetskrav ikke bare inkluderer en overgangsperiode for å tillate kringkasterne å tilpasse seg, men også reflekterer at AMT-direktivet ser for seg at tjenester kontinuerlig og gradvis gjøres mer tilgjengelig for personer med nedsatt funksjonsevne gjennom å oppfordre tilbydere av medietjenester til å utarbeide egne handlingsplaner.

Sponsing

WBD forstår det slik at departementet anerkjenner at sponsing kan spille en viktig rolle, inkludert i relasjon til å skaffe finansiering til kringkasterne. Gitt at de økonomiske utfordringene som man står overfor globalt også rammer de som opererer i den audiovisuelle sektoren, ber WBD departementet om å fortsette å ta hensyn til den fordelaktige rollen blant annet sponsing kan spille. WBD mener at kringkasterne er godt posisjonert til å balansere behovene til kringkaster og seerne innenfor rammene av AMT-direktivet, og til å inngå kommersielle ordninger som gjør det mulig for kringkasterne å finansiere programinnhold

WARNER BROS. DISCOVERY

samtidig som de sikrer at seerne er forsvarlig beskyttet. WBD anser at et rammeverk som gir passende fleksibilitet til finansiering av innhold, og som ikke stiller strengere krav enn det som er foreskrevet i AMT-direktivet, har større sannsynlighet for å gi et resultat som fungerer godt for forbrukere, ved at det tilbys nytt innhold, samtidig som det sikrer at forbrukerne ikke møter overdreven eksponering for kommersielle referanser.

3. Avsluttende bemerkninger

Som en avsluttende bemerkning ønsker vi å trekke frem at gjeldende regelverk i Norge har fungert godt i å støtte norske og internasjonale produksjoner i Norge. Dette ble nylig anerkjent i en samarbeidsavtale signert av de nasjonale filmkommisjonene i Norge og Storbritannia². Det har ført til betydelige muligheter for sysselsetting, spesielt i små og mellomstore bedrifter, og stimulerer dermed til økonomisk vekst. Eventuelle endringer må derfor vurderes grundig med hensyn til om de bidrar til å oppfylle politiske målsettinger, og for å sikre at Norge forblir et attraktivt sted for audiovisuelle produksjoner.

Vi takker igjen for muligheten til å bidra med våre innspill, og gjentar at vi gjerne stiller opp for å utdype og forklare våre standpunkt nærmere i et møte.

Med vennlig hilsen,

Hanne Kjersti Ulleren Vik

Senior Director, Legal - Nordics
Discovery Networks Norway AS

² <https://britishfilmcommission.org.uk/british-film-commission-and-norwegian-film-commission-sign-memorandum-of-understanding-strengthening-ties-between-uk-and-norwegian-screen-industries/>